

РЕШЕНИЕ

№ 4608

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **4139** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. О. М., ЕГН: [ЕГН], [населено място], ж.к М. 1, [жилищен адрес] чрез адвокат А. И., съдебен адрес: [населено място], [улица], ап.1, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221519007777-091-001/03.09.2020 г., издаден от М. А. К., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., орган, възложил ревизията и Д. П. И., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 409/18.03.2022 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С..

Жалбоподателят оспорва изцяло ревизионния акт, с който за отделните данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. са му установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в общ размер на 4 948,30 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 2 998,51 лв. Оспорва така установените задължения за данък върху доходите на физическите лица и лихви като определени в противоречие с представените доказателства за произход на паричните средства. Твърди, че паричният поток е изчислен неправилно, като в същия не са включени приходи и разходи, които са извън ревизионния период, а размерът на тези, касаещи периода е непрецизно посочен. Представя писмени доказателства. Изразява искане за отмяна на оспорения ревизионен акт. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат И., която поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски, за което представя списък и доказателства за заплащането им.

Ответникът – директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221519007777-020-001/ 03.12.2019 г., издадена от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С. (служебно известна на съда), е възложено извършването на ревизия на В. О. М., за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. Заповедта е връчена по електронен път на 12.12.2019 г. и с нея е определен срок за приключване на ревизията до три месеца от датата на връчването ѝ, в случая до 12.03.2020 г.

На основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, във връзка с преместване в друга териториална дирекция на ръководителя на ревизията - А. К. Н., от органа по приходите, възложил ревизията, е издадено Решение №Р-22221519007777-098-001/17.01.2020 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос, е което като ръководител на ревизията е определена Д. П. И. - инспектор по приходите.

Със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221519007777-020-002/17.01.2020г., №Р-22221519007777-020-003/10.03.2020 г. и №Р-22221519007777-020-004/10.04.2020 г., издадени от органа, издал първоначалната ЗВР, срокът за приключване на производството е продължен съответно до 12.03.2020 г., до 10.04.2020 г. и до 08.05.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221519007777-092-001/18.06.2020 г., срещу констатациите, на който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221519007777-091-001/03.09.2020 г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията и Д. П. И., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 29.12.2021 г. лично на ревизираното лице.

Ревизионен акт №Р-22221519007777-091-001/03.09.2020 г. е оспорен по административен ред пред директора на дирекция ОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. № 94-В-11/10.01.1022 г., по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-64 от 17.01.2022 г., по регистъра на дирекция ОДОП С..

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 409/18.03.2022 г. от директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП. Със същото ревизионният акт е потвърден. Решението е връчено по електронен път на 20.03.2022 г.

РА №Р-22221519007777-091-001/03.09.2020 г., издаден от М. А. К. - орган, възложил ревизията и Д. П. И., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-281/01.04.2022 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице с право и интерес от оспорване –

адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията към момента на възлагане ревизията – ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., той се издава от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията, овластен със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП - С., и Д. П. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронния подпис /сега Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги/, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. ЗВР, заповедите за изменение на ЗВР, РД и РА са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и представляват текстов запис, съхраняван в електронна форма. На основание чл. 184, ал. 1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител. Посочените електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис от органите по приходите, посочени във всеки от тях като техен/техни издатели. От страна на ответника са представени разпечатки на удостоверенията към електронните подписи на лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, от които е видна валидността на подписите на органите по приходите. Удостоверението за авторството показва, че сертификатът е квалифициран, съгласно Регламент 910/2014, Приложение 1 /T. certificate is Q. according to EU R. 910/2014, A. 1/ и че частният ключ, свързан със сертификата, се намира във устройството за създаване на квалифициран подпис.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление, а адресат на същото е лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. Разпоредбата на чл. 13 от ЗЕДЕУУ съдържа дефинициите за понятието електронен подпис и различните му форми /електронен подпис, усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис/, като същият препраща към разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 910/2014. Квалифицираният електронен подпис има значение на саморъчен подпис. Според чл. 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 910/2014, правната сила на квалифицирания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис.

Предвид гореизложената правна регламентация и данните по делото, съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и в съответствие с Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

В резултат от проведеното ревизионно производство, на основание чл. 122, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди в размер общо на 4 948,30 лв. и съответните лихви за просрочие в размер на 2 998,51 лв.

В хода на ревизията е установено, че В. О. М. е местно физическо лице по смисъла на чл. 6 от ЗДДФЛ и в качеството си на такова, на основание чл. 8 от същия закон, е данъчно задължено лице за облагаемите си доходи, получени от източници в България и в чужбина. В. О. М. е неженен и има едно непълнолетно дете.

С Протокол №ПФ-22221519000851-П.-001/08.07.2019 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена на лицето Проверка за съответствие на имуществото и доходите на физическо лице, възложена с УИН № ПФ22221519000851/08.07.2019 г.

Изложени са данни за открита банкова сметка в Р. БЪЛГАРИЯ ЕАД, на която ревизираното лице е титуляр.

Отбелязано е, че през част от ревизирания период /от 01.01.2013 г. до 12.03.2013 г./ В. О. М. е страна по трудово правоотношение, по смисъла на § 1. т. 26. буква „а“ от ДР на ЗДДФЛ, с ПИЕМВИ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и през периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. е регистриран като самоосигуряващо се лице в Р. АГРО ООД с ЕИК[ЕИК], в което е управител и съдружник.

От базата данни на НАП е установено, че В. О. М. е закупил недвижим имот, заплащал е лизингови вноски за МПС, както и е извършил други покупки от регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ лица. В тази връзка са отправени запитвания към Столична дирекция на вътрешните работи. Агенция по вписванията С. и Агенция по вписванията В.. Анализирани е информацията от получените данни от СДВР, Агенция по вписванията С., Агенция по вписванията В. и ФИНАНС Д. АД с ЕИК[ЕИК], в резултат на отправени искания за представяне на писмени обяснения, документи и сведения от трети лица. Ревизиращите органи са приели за установено, че с нотариален акт №19 от 21.01.2013 г. В. О. М. е придобил недвижим имот - апартамент с площ 77,54 кв.м. в [населено място] за сумата от 30 000,00 лв., а на 31.03.2014 г. е закупил автомобил Б. Х5 за сумата от 3 000,00 лв., съобразно приложените документи от СДВР-Пътна полиция.

В РД, на стр. 3 и 4 /за 2013 г. покупки общо в размер на 32 346,96 лв./ и на стр. 12, 13 и 14 /за 2014 г. покупки общо в размер на 55 575,40 лв./. в табличен вид са изложени данни за направените разходи от ревизираното лице, като са взети предвид отразените към него фактури от регистрирани по ЗДДС лица и доказателствата, получени от ФИНАНС Д. АД, а именно: сключени договори за лизинг с предмет „М. Г55“ и „А.

А8“, издадените към В. М. фактури, получените от него плащания и др.

Доколкото не са установени други източници на доходи за ревизираните периоди, освен получените от В. О. М. трудови възнаграждения за 2013 г., общо в размер на 311,45 лв., които са в значително по-малък размер от извършените разходи, то е преценено, че същите формират облагаем доход по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ и обуславят задължение за подаване на годишна данъчна декларация /ГДД/. С оглед факта, че до започване на ревизията не са подадени ГДД за 2013 г. и 2014 г. е прието, че са налице данни за укрити доходи и съответно обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК.

С оглед горното и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление №Р-22221519007777-113-001/06.04.2020 г., с което ревизираното лице е уведомено, че основата за облагане с данък върху Годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2013 г. - 31.12.2014 г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК. Уведомлението е връчено по електронен път на 21.04.2020 г. На същата дата е връчено и Уведомление № Р-22221519007777-139-001/06.04.2020 г., с което по реда на чл. 17, ал. 1, г. 2 от ДОПК на В. М. са разяснени правата в производството по реда на ДОПК. вкл. и правото на защита и е предупреден за последиците от неизпълнение на задълженията по реда на този кодекс. Едновременно с цитираните уведомления е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221519007777-040-001/06.04.2020 г., с което е изискано да бъдат попълнени и представени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, касаещи имущественото състояние на задълженото лице за ревизираните периоди. До края на ревизионното производство В. М. не е представил изисканите декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК е направен анализ на относимите обстоятелства, като в случая това са изброените в т. 1 -4, т. 8, т. 14, т. 15 и т. 16 от същата разпоредба. Доказателствата за наличие на посочените обстоятелства са изведени от официални документи и документи с достоверни данни, в т.ч.: данни за наличностите, движението и транзакциите по банковите сметки, предоставени от Р. БЪЛГАРИЯ АД, получените документи от ФИНАНС Д. АД, писмени обяснения и декларираните пред НАП данни.

Извършена е съпоставка между придобитите доходи и извършените разходи за всяка от ревизираните години като за целта са изготвени таблици, отразени съответно на стр. 5-11 и на стр. 15-20 от РД.

Относно наличните парични средства в брой, ревизираното лице не е декларирано разполагаема сума към 01.01.2013, нито към 01.01.2014 г. и към 31.12.2014 г. Органите по приходите са посочили, че от страна на В. М. не са представени доказателства за получени значителни средства през предходните периоди, а при проверка в информационния масив на НАП е установено, че не са подавани ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, няма данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения и за извършени сделки с движимо и/или недвижимо имущество. Поради това, ревизиращият екип е приел за разумно лицето да е разполагало с 5 000,00 лв. към 01.01.2013 г., а към 01.01.2014 г. и към 31.12.2014 г. с 0,00 лв. Констатирано е, че по банкови сметки лицето има към 01.01.2013 г. - 35,97 лв., към 01.01.2014 г. - 98,56 лв. и към 31.12.2014 г. - 11,16 лв. Същите са намерили отражение в съпоставката по години. В приходната част на съпоставките са отразени получените през 2013 г. доходи от трудови правоотношения с ПИЕМВИ ЕООД, в размер на 311,45 лв.

В разходната част на съпоставките са отразени установените разходи, в това число 30 000.00 лв. за покупка на недвижим имот през 2013 г. платените данъци, осигурителни вноски, по данни от информационната система на НАП - в размер на 800,00 лв. за 2013 г., разходи за покупка на автомобил В. Х5 през 2014 г. в размер на 3 000.00 лв., както и разходите по издадени към лицето фактури за 2013 г. в размер на 32 346.96 лв. и за 2014 г. в размер на 55 575,40 лв., формирани основно от платени лизингови вноски за МПС към ФИНАНС Д. АД.

Предвид така посочените данни и след като към паричните средства в началото на данъчния период /в брой и по банкови сметки/ са добавени постъпленията и са извадени разходите и наличните парични средства в края на данъчния период, ревизиращият екип е констатирал несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи съответно в размер на 57 898.10 лв. за 2013 г и 58 488,00 лв. за 2014 г.

Това несъответствие е прието от органите по приходите за недеклариран доход с неустановен произход и на основание чл. 122 от ДОПК във връзка с чл. 48 от ЗДДФЛ, с ревизионния акт са установени задължения в размер на 4 948.30 лв. и следващите се лихви за просрочие в размер на 2 998.51 лв.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните. След запознаване с обстоятелствата по делото, представените и приложени документи, както и допълнително представени документи и справки от ФИНАНС Д. АД вещото лице установява, че В. О. М. е имал издадена карта за разплащания от Т. Ф. С.. В периода от 05.01.2011 г. до 08.01.2013 г. в сметката в Т. Ф. С. има постъпления на суми с основание от „захранване на сметка“ в общ размер на 29 878,61 лв. При положение, че сумата 29 878,61 лв. представлява разполагаеми средства по транскарт, то към датата на закупуване на недвижимия имот, съгласно нотариален акт № 19 от 21.01.2013 г. В. О. М. е разполагал със сумата от 34 914,58 лв., в т.ч.: начално салдо на 01.01.2013 г., в брой – 5000 лв.; начално салдо в банкови сметки: - 35,97 лв.; постъпления в транскарт – 29 878,61 лв.

Съгласно справка от централна база АИС-КАТ автомобил марка В. Х5 е с прекратена собственост на 16.06.2014 г. Няма договор, удостоверяващ, че е реализиран приход от продажбата.

От Финанс Д. АД са предоставени три броя справки: справка за плащанията и фактурите за периоди от 01.01.2013 г. до 28.04.2016 г. и от 13.05.2016 г. до 31.12.2022 г. – не съдържа информация за начисленията по конкретен договор, а само движение в хронологичен ред на възникване и плащане на задълженията; справка за плащанията и фактурите за периода 28.04.2016 г. до 19.10.2020 г. – съдържа информация за начисленията и плащанията по конкретните договори, сключени между В. О. М. и Финанс Д. АД.

Съгласно тези справки, по договора за лек автомобил марка „М. Г55“ има плащания до 2018 г. От страна на Финанс Д. АД е представен договор от 06.01.2020 г. за покупко-продажба на МПС „М. Г 55 А.“, съгласно който Финанс Д. АД продава автомобил „М. Г 55 А.“, с рег, [рег.номер на МПС] на АП А. ЕООД. Справката за плащания по договори, предоставена от Финанс Д. АД за периода 01.01.2013 г. до 28.04.2016 г. не съдържа конкретна информация по кой конкретен договор са начислени и направени плащанията, нито от кого са извършени. В платежните нареждания също няма

информация по кой конкретен договор са извършени плащанията. Посоченото основание е „вноска по лизинг“. Справката за плащания по договори, предоставена от Финанс Д. АД за периода от 28.04.2016 г. до 19.10.2020 г. съдържа информация за плащанията и начисленията по отделните договори. В приходната част на паричния поток, изготвен от експертизата са посочени постъпления в транскарт на В. О. М., както следва: от 0.01.2011 г. до 31.12.2013 г. – 42 039,55 лв.; през 2014 г. – 18 994,02 лв., общо: 61 033,57 лв.

Въз основа на платежни нареждания е установено, че платената сума през 2013 г. в общ размер на 3529,95 лв. е внесена по сметка на Финанс Д. АД от П. Л. В., а за 2014 г. платената сума в размер на 14 120,15 лв. е внесена по сметка на Финанс Д. АД, както следва: 12 943,15 – внесени от П. Л. В.; 1177 лв., внесени от В. М.. В паричния поток, изготвен от експертизата е включена в разходната част само сумата от 1177 лв., внесени през 2014 г. от В. М..

Договорът за финансов лизинг № 31/19.12.2014 г. е сключен между Финанс Д. АД – Лизингодател и В. О. М. – Лизингополучател за лизинг на транспортно средство – втора употреба: лек автомобил „А.“, модел „А8“. Общата стойност на автомобила е 5 564,59 евро, която цена е и стойността на лизинга. Съгласно изготвения паричен поток с включени постъпления в сметка на Т. Ф. С. АД, възлизащи в общ размер на 61033,57 лв. за периода от 05.01.2011 г. до 08.12.2014 г. В. О. М. е разполагал с парични средства към момента на сключване на договор за финансов лизинг № 31/19.12.2014 г. в размер на 27 786,46 лв.

Предмет на оспорване в настоящото производство са определените с Ревизионен акт № Р-22221519007777-091-001/03.09.2020 г., издаден от М. А. К. – орган по приходите, възложил ревизията и Д. П. И. – ръководител на ревизията, задължения в общ размер 7 946,81 лв., като за 2013 г. са в размер на 3 080,58 лв. и лихва 1 984,88 лв., а за 2014 г. са в размер на 1 867,72 лв. и лихва 1013,63 лв., представляващи данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Въз основа на изготвената таблица, съдържаща получени доходи и извършени разходи за 2013 г. ревизиращия екип е установил превишение на разходите над приходите, като е определил, че недостигът на парични средства към края на периода е в размер на 30 080,58 лв. Ревизиращият екип е приел, че недостигът произлиза от недекларирани доходи, подлежащи на облагане по реда на ЗДДФЛ. На основание чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ данъкът върху общата годишна данъчна основа е определен в размер на 3 080,58 лв. и лихва в размер на 1 984,88 лв. Въз основа на изготвената таблица, съдържаща получени доходи и извършени разходи за 2014 г., според ревизиращите органи се е установило превишение на разходите над приходите в размер на 18 670,72 лв. Ревизиращият екип е приел, че недостигът произлиза от недекларирани доходи, подлежащи на облагане по реда на ЗДДФЛ, поради което на основание чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ, размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа е определен на 1 867,72 лв. и лихва 1 013,63 лв.

В ревизионното производство е установено, че В. О. М. е закупил недвижим имот, заплащал е лизингови вноски за МПС, извършвал е покупки от регистрирани по ЗДДС лица. Направени са запитвания към СДВР, Агенция по

вписванията С., Агенция по вписванията В. и Финанс Д. АД с ЕИК[ЕИК]. От тях е установено, че жалбоподателят е закупил недвижим имот с НА № 19 от 21.01.2013 г., представляващ апартамент с площ 77.54 кв.м., находящ се в [населено място] за сумата от 30 000,00 лв; автомобил Б. Х5 за сумата от 3000 лв, придобит на 31.03.2014 г.; сключени са договори за лизинг за лек автомобил „М. Г55“ и „А. А8“ с Финанс Д. АД с ЕИК[ЕИК].

Установени са източници на доходи в размер на 311,45 лв. за 2013 г. Не са подавани ГДД за 2013 г. и 2014 г. От ревизиращите е прието, че са налице данни за укрити доходи и са налице обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК. На основание чл.124, ал.1 от ДОПК е съставено Уведомление № Р-22221519007777/06.04.2020 г., което е връчено на физическото лице, с което е уведомено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за ревизирувания период ще бъде определена по 122-чл.124 от ДОПК. Връчено е по електронен път на 21.04.2020 г.

Извършена е съпоставка между доходи и разходи за ревизирувания период и са изготвени таблици в РД и РА. В хода на ревизионното производство не са представени доказателства за налични средства, преди ревизирувания период, ето защо ревизиращия екип е приел, че лицето е разполагало с налични 5000 лв. към началния момент на процесния период.

Като извършени разходи са отразени покупката на недвижим имот за 30 000 лв.; платени данъци и осигурителни вноски в размер на 800,00 лв; закупен автомобил Б. Х5 за сумата от 3000 лв., придобит на 31.03.2014 г., по сключени договори за лизинг за лек автомобил „М. Г55“ и „А. А8“ с Финанс Д. АД с ЕИК[ЕИК] с изплатени суми по тях в размер на 55 575,40 лв.

В. О. М. поддържа, че недвижимият имот, чиято покупка е документирана с НА № 19 от 21.01.2013 г. и представляващ апартамент с площ 77.54 кв.м., находящ се в [населено място], за което е платена сумата от 30 000,00 лв., е придобит с лични средства, които е получил от наем на имот и други източници на доходи, получавани по сметка на Т. Ф. С. АД. Недвижимият имот е закупен в началото на 2013 г., поради което обосновано е обяснението на жалбоподателя, че паричните средства за придобиването му са били налични в сметката в периода предхождащ 2013 г., който не е бил предмет на проверка. Предвид представеното извлечение за постъпилите доходи на В. О. М. в сметка на Т. Ф. С. АД за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и за 2014 г., съдът приема, че в ревизионното производство незаконосъобразно е прието, че В. М. не е разполагал със средства, позволяващи му да закупи недвижимия имот. Видно от ревизионния доклад и ревизионния акт, постъпленията от тази банкова сметка, относно периодите преди 2013 г. не са били част от паричния поток, съставен по време на ревизията. Наличието на разполагаема сума в размер на 29 878,61 лв. в периода преди закупуване на недвижимия имот се потвърждава и от заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза.

Във връзка с разходите по сключения договор за лизинг с Финанс Д. АД за автомобил „М. Г55“, съдът намира, че неправилно в изчисления паричен поток сумата е включена в размер на 30 000 лв. Сумите по вноските са плащани до размера на 16 473, 10 лв. и след това плащането е преустановено. Последното е видно от приложеното към жалбата заверено копие от договор

за лизинг, платежни документи и договор за продажба на същия автомобил, съгласно който автомобилът е продаден на АП А. ЕООД от Финанс Д. АД. Също така, вноските по лизинг не могат да се квалифицират като вид недеklarиран доход, тъй като вноските по договора за лизинг с Финанс Д. АД за автомобил „М. Г55“ са с наредител трето лице – П. Л. В.. В потвърждение на това към жалбата са приложени и заверени копия от платежните нареждания.

Относно покупката на автомобил „А.“ модел А8 към жалбата е приложен Договор за финансов лизинг № 31/19.12.2014 г., от който е видно, че сумата по договора е 25 564,59 евро. От Приложението към договора е видно, че първата вноска е била дължима към 01.01.2015 г., поради което посоченият автомобил е бил изплащан извън ревизирия период. Следователно, неправилно вноските са изчислени в паричния поток като недеklarиран доход. Договорът е сключен в края на ревизирия период - на 19.12.2014 г., но изплащането по него е започнало през 2015 г., което е извън ревизирия период.

Видно и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, на основание на платежни нареждания е установено, че платената сума през 2013 г. в общ размер на 3529,95 лв. е внесена по сметка на Финанс Д. АД от П. Л. В., а за 2014 г. платената сума в размер на 14 120,15 лв. е внесена по сметка на Финанс Д. АД, както следва: 12 943,15 лв – внесени от П. Л. В. и 1177,00 лв. - внесени от В. О. М.. Относно ревизирия период заключението на експертизата установява, че в разходната част на паричния поток може да се включи единствено сумата 1177,00 лева, за които е доказано, че са платени от В. О. М..

Относно покупката на автомобил В. Х5 ревизиращите органи се позовават на договор за покупко-продажба, сключен между С. Х. И. и В. О. М., като купувач за продажба на автомобил В. Х5 за сумата 3000 лева. В представения договор датата 31.03.2014 г. е поправена, като не са дадени обяснения. Липсват и други документи, които да удостоверяват дата на придобиване, поради което съдът приема за недоказано, че покупката на посочения автомобил може да бъде отнесена към ревизирия период. Към жалбата е представена справка от Столична [община] приходи за превозни средства, закупени и продадени от В. О. М.. Видно от същата, на втора страница е посочено, че на 16.06.2014 г. партидата за лек автомобил Б. Х5 е закрита, което означава, че автомобилът е бил продаден и вече не е собственост на В. М..

Съгласно изготвения паричен поток от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, в същия са включени постъпления в сметка на Т. Ф. С. АД, възлизащи в общ размер на 61 033,57 лв. за периода от 05.01.2011 г. до 08.12.2014 г. С оглед на това съдът приема, че в ревизирия период В. О. М. е разполагал с парични средства за заплащане на осигурителни плащания в размер на 800 лева.

По изложените съображения съдът намира РА за незаконосъобразен.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия разноски по делото в общ размер на 1250,00 лв., както следва: 50,00 лв. – платена държавна такса, 400,00 лв. – депозит за

съдебно-счетоводна експертиза и 800,00 лв. платено адвокатско възнаграждение. Съдът намира за неоснователна заявената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски на основание на чл. 161, ал.3 от ДОПК. В съдебното производство са представени нови доказателства, които не са били представени в ревизионното, но същите изхождат от трети лица, а не от жалбоподателя, поради което несъбирането им ревизионното производство не се дължи на поведение на В. М..

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба В. О. М., ЕГН: [ЕГН], Ревизионен акт № Р-22221519007777-091-001/03.09.2020 г., издаден от М. А. К., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., орган, възложил ревизията и Д. П. И., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 409/18.03.2022 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С., с който за отделните данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица в общ размер на 4 948,30 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 2 998,51 лв.

ОСЪЖДА Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на В. О. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к М. 1, [жилищен адрес] сумата от 1250,00 /хиляда двеста и петдесет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: